

Nepodpisani so dopisani na tiskaju.
Pridržana se planina tiskaju po 5
čvor svaki redak. Oglasi od 8 re-
dakata stojte 60 kn., za svaki redak
više 5 kn.; U u službu opštovanja
ni pogolje se upravom. Novci se
biti postavljati na administrativnu
„Naša Sloga“. Ime, prorim i mali-
čiju biti valju točno oznakliti.

Komu list nododjio na vriome,
neka to javi odpravnici u otvo-
rom plisu, za kojo se ne plaća
postarino, ako se isvana napiše:
„Stiskanac“.

Komu list nododjio na vriome,
neka to javi odpravnici u otvo-
rom plisu, za kojo se ne plaća
postarino, ako se isvana napiše:
„Stiskanac“.

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

Slogom rastu male tvrđi, a nesloga sve pokvari. Nat. Pos.

Poziv na predplatu.

Početkom ovoga mjeseca iztakla jo
mnogim našim čitateljima predplata
na prvo polugodišće 1888. Radi toga
molimo sve takove čitatelje, da nam
izvole čim prije poslati predplatu za
drugo polugodišće, da nam nebude
noprilikom kod uprave lista.

Ujedno opominjemo sve našo
dužniko, da već jačinom vrše svoju
dužnost, jer će inače nougodno biti
iznenadjeni.

Svim onim predborejnima, kojima
smo u novijem vremenu doz ujedno po-
slali poziv na izplatu zaostaloj pred-
platu, obustaviti domo tokom ovoga
mjeseca izljevanje lista, pridržati se proti
njim sva druga prava žalitve utjemanje duga.

„Naša Sloga“ stoji na godinu za
iznudnju for. 5, a za boljnju for. 2;
za pol godinu polovice gornje cijene.

Uprava „Naša Sloga“

Občina Motovun.

Dne 14. prošloga mjeseca bio
se je u Motovunu znameniti čin, koji
se se ponosno spominjati u povijesti
našega narodnoga pokreta u Istri.
Toga dana našim stupio je za prvi
put na čelo motovunsko občino muž,
kojeg je naš narod birao u občinsko
zastupstvo. Istodobno izabrano bijaše
u občinsku delegaciju šest muževih
našega povjerenja. Ovim činom no-
stalo je nepravdo, koja je kroz sta-
jeda tiskala naš put u onoj občini,
što su mu bili občinskim gospodari
ijudi talijansko levi i tuchajevi
žitika, koji nisu se samo ustačili
za naobrazbu našega puka, nego su
se dopadovali vukdu i svagdaju proti-
vili svakomu njegovomu opravdanomu
zahtjevu, bilo na kulturnom ili gospo-
darstvenom polju. Prom je osim gru-

đica Motovuna pučanstvo cijele občine
hrvatskoga jezika, to ono neima niti
danas jedne svoje pučko školu, a u
občinskom uredu u hrvatskom jeziku
nebijale niti spomena.

Narodom ova občina upravljalo
se kuo u kaskvoj čisto talijanskoj ob-
čini. Kad je tko u poslednje vremena
kušao, da što ozbiljno hrvatski pro-
abri, tad se ga kao ludjaku razuđi i
izamjehivalo. Naš mukotrpni občinac
podnala je prirodjenomu strujji-
vođu svoj nepravdo, a ne pageda i
svakog ruglo, uzlajus se u vječnu
pravdu, po kojoj nezdravih odnosa, a
sloboda, krivida i nestih mora napokon
nestati. Mnoga se i velikih nepravda
i krivica opradala, no pogred i krivico
učinjeno ili nanošeno najvećoj narodnoj
svatini, njegovomu jeziku i narodnosti,
zaboraviti se tako luhko, nemoglo. Naš
puč znade već, da smo svj jednaki
pred zakonom, to da pripadaju sva-
komu od nas jednako dužnosti i jed-
naka prava, pak se podao i sam mi-
oci i dizati, želeći postati sam gospo-
darom u svojoj kući. Posljedica bijaše,
da je i pak ovo našo občino ustvo,
da obrani svoje pravo, izabrat u dva
ili u občinsko zastupstvo svoju
lijudu. Prvo tiglo ostalo je u rukama
njegovih bivših gospodara i vječnih
mu protivnika.

Nedemo ovđe spominjati sve
ono napora s protivničku stranu, da
se motovunski občinaci izbori uništeli,
ili da se pojedina osoba iz zastupstva
izključi, jer je to i onako našim čita-
teljem dobro poznato.

Približavao se končano dan, kog
kojeg se je imalo konstituirati novo-
izabrano občinsko zastupstvo. Protivna
talijanska manjina obraćala se oblikimi
i laskavim pismi na našu zastupnicu,
zahtjevajući jih na susjedku i dogovor, a
nebi li jih — dok bijaše još doba —

nega vorili i izprosili, da izaberu za
slavje. A kako i nebi? Hrvatska ve-
ćina da izabere kandidata talijansko
manjine! Ta i onako hrvatski zastup-
nici jesu prosti seljaci, Šta će njih
načelnik, oni toga nepozne!

Tako je umovale gradjanstvo moto-
vunsko. S druge strane dežali su naši
zastupnici svoj zaključak tajom, jer
su se bojali, da talijanska manjina ne-
dođe k sjednici i tako onemogući
konstituiranje zastupstva.

Takvi bijahu odnosi kud so jo
priistupilo k prvoj sjednici. Talijanom
sjela se radoš na licu, što će potati
načelnikom njihov pristašu i odabra-
nik. U poslednjem času, u samoj
sjednici poticalo zastupnici manjino
hrvatsko zastupniku na složan izbor i
ruč, što jim ovi dakako i potvrdili.

Na predsjedničkoj stolici sjedi po
dobi ujutrijšnjem član zastupstva, Šta
hrvatsku korenika, koji nezna niti riči
talijansk.

Za prvi put čuje se u občinskoj
dvorani sa predsjedničkoj stolice hrvat-
ska riječ, kojom pozivaju na starinu
svoju drugovo, da si izaberi načelnika
i vicečnika.

Glasovnici se odaju u uspjeh iz-
bora bijaše taj, da je od 30 glasova
dobjeo zastupnik Ante Divaljak —
hrvatski predloženik — 17 glasova
i tim bje izabran občinskim načelnikom.

Kao grom iz vreda noba ošinuo
je tuj izbor talijansku manjinu i pu-
čanstvo na galeriji.

Vesili su se kako su naša za-
stupnike zapleli u guatu mrežu, u kud
tamo, zapleli se sani tako, da nisu
značili ni sani kud će ni Šta će. Pri-
presti i nouki «ča a vi» ne samo da
se nisu dali prevariti, već su dapače
dali sliučkoj mudroj i učenoj talijan-
skoj gospodri!

*) Jedin od manjina da je zavrnuto: „Il brodo
èotto“.

PODLISTAK.

Biednici.

(Konac.)

IV.

Izmuden silni radom i godinama, na-
kani labovacki župnike povrću se u rodno si-
mjesto, u krščeviti Senj, da tuf u miru i
zamoci sprovedu zadnju dane svoga života.
Zadnjo je još jednom vidjeti ono krajjeve,
gdje je svjetlo božje za prvi put ugledao
svoje li bi još jednom ono dvoje biednika,
naime Stjepana i Mariju, blagoslovio. Ovi
se nastanili, kako već rečeno, na drugom
mjestu, u bližnjem selu kod Maričinih rodi-
telja.

Župnik posla po nju maloga Periću,
koji je učio kod Malafra postolarski ranac.
Djedak umoli svoga gospodara, da ga pusti
u bližnje selo, budući ga još tamo poslao
župnik po Stjepana i Mariju. Malafra mu
to dozvoli.

Osim je djedak otkašao, podje Malafra
k Laviniju, gdje ga i nadjosmo u onom
odabranom družtvu, gdje je obavio isto
najmlaću ostrašnju dolazku Stjepana i
Marije.

Medutim pobrili djedak u selo, to
znači mlado supruge, prioblio jim župni-
ku župu.

Noveštim srdećem podjego autradan,

že župnik, znajući dobro, da će u njim
izgubiti velog prijatelja, savjetniku i za-
stupniku.

On jih ljubozno primi. Žollo je starac,
da ostana kod njega do veder. Oni mu
zadovoljili želji.

Već so međuši, kad je stigla kočija,
koja je imala jošto jeće vodori odvosti
starca na Rete.

Zupnik ustade n za njim Stjepan i
Marija.

Svi bijahu žalostni, kao kad se rodi-
teži s milom dječicom razstaju. Napokon
progovori župnik trutnutim glasom:

— Eto, djecu moja, čas razstanka je
nadošao. Bog mi je svjedok, da mi je žao
ostaviti vas. Nobeski van Bog blagoslovio
vratio vam onu sreću i mir, koj je vam je
nasilje otolo. Budite dobri, poštovi i sretni,
a pamti dobro, da se prava sreća no-
sastoji u zlatu i srebру ili u obdu u bo-
gatstvu, već u čistoti i miru dušu. Ti Stjepan
i Marija, radi marijivo, kao što si to i dosada
činio, a ti Marice, napreduj a kriješati,
kojim si so od malenih noguva vazda tol
odlikovala. Mladi ste, ljubite se uzgajimo,
radite i stede, pa date vjerodaji, da vace
biti zlò. Nastojte, da proživite godinu,
koju ram preostaju, u vjavi i kriještanom
življenu. Sada, djecu, pošto je već dobro
zamršalo, idimo do kočije, da se o mreži
božjim razaranem. Slijđoš.

Bog vam platio častni odo, rado
suza ganut Stjepan u kočiju ulazebovu

župniku, za svu novu žednikom izkazanu
bulgu.

Suz začja na starčevu oku. Malinu
jim rukom na pozdrav i kočiju odjuri kano
da ju vjetar nosi.

— Ah! Boži mili, uzdrahu župnik,
kad je kočija bila izvan soli, smislu se
već jednou nosrtonom ovomu narodu. Tā
već jo nomi sinu sunce eroči i slobodo.
Novoljni ovaj narod je pionerit, dobar i
pobožan, pa ipak nije gospodar na svojom,
bio gelje mu drago, svuda se mora boriti
proti nepravdi. Al nek snudu oni, koji
gnjeće moj mili narod, da i njih čeka-
nja božja. Bog u istinu neplači svakou
slobodu, on dopušća, da se s bledinu mo-
jim narodom postupi svakojako, no noko
zaista dopušti, da propada, da ga nestane
i lea zemlja. A ti moj narod ne dođi se
voditi kriještim putom, slobodi vredna stopa
onih, koji nastoje oslobođiti to tudiđega
jarmu.

Župnik utone u žalostno misli, al na-
jednou se strogo, kano da ga jo guja ujela.
Prvini mu so, kuno da je negdje u da-
njim pukla pišča. Nekto ga oko srđa za-
zebo. Pogleda kroz okno kočiju, al nemo-
gao ništa razabrati. Gusta tamna pokrivala
je novoljnu istarsku zemlju.

Isazi svakog četvrtka na oči
arku.

Doplet se novrađaju ako se i
nosaljaju.

Nohitljivom listom se horimaju.
Pridržana se postarino stoji 5
for, za soljak 2 for, na godinu.
Rasmjero je for. 2/1 i za pol go-
dine. Izvan carovno vilo postarino.

Na malo jedan broj 5 novč.

Uredništvo i administracija nalazi
so u Via Toronto br. 12.

A kako i nebi? Hrvatska ve-
ćina da izabere kandidata talijansko
manjine! Ta i onako hrvatski zastup-
nici jesu prosti seljaci, Šta će njih
načelnik, oni toga nepozne!

Tako je umovale gradjanstvo moto-
vunsko. S druge strane dežali su naši
zastupnici svoj zaključak tajom, jer
su se bojali, da talijanska manjina ne-
dođe k sjednici i tako onemogući
konstituiranje zastupstva.

Takvi bijahu odnosi kud so jo
priistupilo k prvoj sjednici. Talijanom
sjela se radoš na licu, što će potati
načelnikom njihov pristašu i odabra-
nik. U poslednjem času, u samoj
sjednici poticalo zastupnici manjino
hrvatsko zastupniku na složan izbor i
ruč, što jim ovi dakako i potvrdili.

Na predsjedničkoj stolici sjedi po
dobi ujutrijšnjem član zastupstva, Šta
hrvatsku korenika, koji nezna niti riči
talijansk.

Za prvi put čuje se u občinskoj
dvorani sa predsjedničkoj stolice hrvat-
ska riječ, kojom pozivaju na starinu
svoju drugovo, da si izaberi načelnika
i vicečnika.

Glasovnici se odaju u uspjeh iz-
bora bijaše taj, da je od 30 glasova
dobjeo zastupnik Ante Divaljak —

hrvatski predloženik — 17 glasova
i tim bje izabran občinskim načelnikom.

Kao grom iz vreda noba ošinuo
je tuj izbor talijansku manjinu i pu-
čanstvo na galeriji.

Vesili su se kako su naša za-
stupnike zapleli u guatu mrežu, u kud
tamo, zapleli se sani tako, da nisu
značili ni sani kud će ni Šta će. Pri-
presti i nouki «ča a vi» ne samo da
se nisu dali prevariti, već su dapače
dali sliučkoj mudroj i učenoj talijan-
skoj gospodri!

— Mario, doba je, valja nam lidi kući.
Solo je prilično odaljeno, a oto već je
ura noći.

Mario neodgovori ništa, težko bo joj
bijušo pri srđu.

Napokon krenuo i oni put svojega
sola, koja ležašo na kraj žume, koja se je
prostrala iznad Labova.

Koracalo duž vremena žuteči.

Kada unidjoso u žumu, počeo se Ma-
rice trost.

— Sto ti jo dušice? — upita ju
Stjepan.

— Bojim se, odvraći ona i zašuti.

— Al molim te, čega se bojš, dok
sam ja uz tobo?

— Stjepane... tu žuma, gledaj kako
joj tamno... Idimo malko brzo, da čim
prije iz nje izđemo — rođo mlada žena,
privučiv se uz muža.

U inočito zakutki Stjepan se obazre,
al neupari nigđe ništa. Ni tamnom nebū
nobijajući niti juđuju zvjezdu. Sruda je vla-
dala grobnu žilinu. Nođ je medutim na-
stavljala svoj tok u voljdančevom miru i
žilini.

Do umri svoju ženu, poszra malko
Stjepan, no jeđa ojaku nekoliko keradja
pokrošili, zašutili opet nešto u bližoj ži-

Drugđijo nije ni moglo biti. Tko bi mogao od pametne većine zahtjevati, da se pokori strastvenoj manjini? Ne samo, da je ova htjela svojoga pouzdanika za načelnika, nego se govori, da je ta manjina kandidirala u občinsku depoziciju samo dvojicom naših zastupnika. Zastupnici jednogata tiči htjeli su dačke, da bude njihov načelnik i četiri člana depozicije, a većina do si obrša nos! Kad bi se bilo to dogodilo, tad bi bili naši zastupnici u istinu *se amplecion*, kako jih porečki listić nazivlje.

Prošla su, gospodo, ona bležena vaša vremena, kadno je bio svaki naš čovjek vašim prostim oruđjem. Motovunci naši sjetili su se na vreme, kako jo ono nedavno našo občinsko zastupstvo u Višnjjanu izabralo načelnikom Talijanu, koji je prije izbora obosao, da će poštovati našu narodnu pravu, a jednom izabran, niko hotio niti čuti o hrvatskom jeziku. U jednoj od prvih občinskih sjednicas izjavio je višnjanski načelnik svečano, da neće dopustiti u sjednicu drugačije govoriti nego talijanski. Hodotli već ironije! U zastupstvu, u kojemu sjeda skoro svi naši zastupnici, koji znaju jedino za potrebu koju rječ talijanski lomiti, pod načelnikom, koga su hrvatski zastupnici izabrali, da se ne smije hrvatski niti govoriti!

Ovaj čin zapamtili su si dobro Motovunci, pak su onako radili i postupali, kako to pametni i svjetni muževi raditi moraju. Radi toga idu jih svaka čest i slava.

Na rad, brzo, bez obzira na desno ni lijevo, a sve za obično dobro vaše občine i našega naroda!

D O P I S .

Iz Žminja, podsetnikom julija 1888. Sluđajući pripojku nam je u ruku brbljavu "latinku" od 30. junija broj 423, u kojoj je došlo iz Žminja. Žnade Vam ona pružat će po koju budžetu tako ljepe, kao da je avo najdužnosti latinska. U članak pod naslovom: "Elegioni i vlast - la Nasa Sloga i oror" tuči se, da se od mnogo vremena dokra na občinskoj izbori, a ipak da se nista novilo.

Cudnovato doista, tā portod još užo iztokom, a znudo se, da će občinsku izboru biti na vreme. U tu svrhu uđušto se juču najpotrebno: imamo zatvrdilo se o. kr. porozni urod, da učini se plaću od mjesto blagajno potrobi i tođni hrvatski imajući pravo glasa u občini, a zatim slediti do redom i ostalo.

kari; nesto blisko, a zatim puđo puška. Smrtno tane pogodilo Stjepana u pran, to so nosrotile u tren arušo mrtav na zemlju.

Marica užasno vrištu, poloti k njomu, ali u isti dan opazi pred sobom dva čovjeka.

— Lanini! — vrištu očajno žena, opazivši pred sobom onoga, koji joj je toliko zla počinio, a sada oto i njoj smrtnu ranu zadno. Kosa joj se nježila, ustnicu prebledila, a oči joj sjajno divljim plamenom. Htjelo nastrnuti na njega, ali onaj Lanini, koji nije nikada pred zločinom umaknuo, utod predivljim pogledom ono žene, kojoj je ugrabio sve, što joj je na svetu najmljivo bilo.

i Malaf, koji nije bio manji zlodjed od svoga gospodara, pobježio za njim, kao da ga svi zli dusi gone.

Marica bací se na zemlju pokraj lješno ljuboznoga joj supruga, to ostade uz njega plačući i načinio čitavu noć. Ništa nije jo moglo razastaviti od toli rano izgubljone druge.

Budran, kad su nezretnika odnesli u stan njezinih roditelja, opazila, da joj je potamnila pamet. Ona počeo koječta nezreuma bunjeti, a svaku drugu bijalo joj: "Stjepan-Lanini-Malaf". Sirena nemogao toliko nesrećah u mladoj svojoj dobi podneti.

Lanini se to domu dakako veselio.

— Čujte družo, moja osvota je sada podpuna, rečen je Malafuju siodećeg dana.

— Kako to? — začudi se postolar.

— Divno, vjero mi. Nadan je mrtav,

Govori nadalje, da ako bi se htjelo izpitati radinost ovoga zastupstva tokom prošlog trojčeta, da bi se moglo napisati točko za popuniti sve stupce porečko blebećušo, ma da bi tim ozlovoljio njeno diktatorstvo.

Presto je svakomu pregledati kol upravu toli radune, pak će vidjeti razliku između ovog ekonomičkog i prošlog raznog zastupstva.

Buduću da nije taj pisanac mogao to svoje laži idim podržati, evo nas, da redome mi koju istinu o naših občinskim poslovima.

Svi Žminjaci, a i mnogi drugi znaju, da je ova občina imala jednom okolo 60.000 forinti što u glavnicama, što u pokretima, a današnja niti doseti dio tega.

Občina bila je izrudebna ovomu zastupstvu upravo u propalom stanju, a na novu zastupstvo navučili vjorovnici sa svih strana. Pod talijanskim upravom gradili su i dogradili občinsku štetnu, koja je stojala nista manje nego, kako se govoril, 4000 for., a voda je isto nije dobra, jer prima u su strad i blato, buduća zla sagradjena. Dodjо kolaud, radnja bila polvaljena, a prvačno zastupstvo pustilo se u pravdu, a da l' nije dole temeljnih dokazanih, to občina povrh odvjetničkih troškova, ligubi pravdu, a novomu zastupstvu naprili dug Mosoroni, za koga se moralo prodati jedan občinskih zgradu i konrad občinskog kontakta za iznos od 1020 for., kojim se pri vremenu vjorovnika umrlio.

Pozvadimo se u svoje ljudi i budimo stalni, da nam putovo u krajolj n' farajnjkov popravit neđo, kako jih niti nije pravio u 20 godinah, obodavajući to učiniti svakog trojčeta i svaki put kad nas je trobalo.

Dovlo kazala si dječja "Naša Sloga" podpunu latinku, a napred vod kaši i javlji, da onaj vlasni gospodin pod cilindrom sa bradom, koja se blistiti podnijeli, koga je g. dr. Gambini zvao Amoroso, kad su bližino u občinskom uredu, nito bio nitko drugi nego sam g. dr. Amoroso, što je i sam priznalo, kad ga je g. dr. Gambini po pruzionu zvao, da pregleda blagajnički dnevnik, a on se izrazio, da to ne njega nosi.

Kao godinje 1878. bila je učinjen naort za novu školsku zgradu, koja je učla proradnjama na 8000 for. U tu svrhu pruženo je državno obilježje od 7.000 for.

Novač se potrošio u drugo bojkotovanje, a jedan proučioški par tlučadi forinti kod jednoga gospodina u Pavlju utjeralo se i potrošilo osman dana pređe, nego li se izruđilo upravu novomu zastupstvu.

Kao uruđbo radnja i uprava prodala je do srednjegodišnjem udobliku 11 for. 02 n. gotovili su 6040 for. 48 'nd. duga, a školsku zgradu u marta.

Kao je naša pokratljina g. 1880. radi nerodljivog troška, Junta je pripomogla ovu občinu na 2000 for., u kojoj se nabavilo sjemenje i podsolješko ga se kmotom. Od g. 1883.—85. bilo je od kmota ušten novac, a namjenuje povratiti ga zemaljskom obornu, raztrošilo ga se u občini, a danas se mora skrbiti za platiti ne puno, elavnu žutu, uđe povratiti kmotom ukraden novac.

Vodila tega uplatila se jo pod ovim zastupstvom tako, da je do danas povratno kmotom preko 1000 for.

Povrh toga imala je g. 1887. občina jedan neprovrijen trošak za utemeljivanje nove granične knjige, gdje se potrošilo preko 400 for.

Da danas občina nemoga napred, nito krvlju ovoga zastupstva, nego neuređeno trošenju i lakšemstvu uprava talijanskog zastupstva. Kmota mu se dnušili mili i dragi narančići mu adlesionala, da bi ga bili motnili od samih 50% na potrošnju vina i mesu, bilo bi godišnjeg prilika od katalogu 500 for.

— Što Marion?

— Poludila jo...

— Krasno, izvrstno! — viknu Malaf, barom joj nadeša nitko vjorovati. Ti možeš od sadnje mirene spavati.

No dega da se i boje ti bozdušniči? Tu gospodin Lanini uživač je kao apotol "vitvite cultore" volički ugled kod gospoda. Tko bi se uverio na njih kao na zločinu, ma samo i prestom pokazati?

Marica se još od trda danju i noći potučala po šumali i brdinah, a najradije bi zalažila u nosretnu onu šumicu, gdje je bilo mnogo muža. Za najveće olujko našli bi ju došto uz morsku obalu na kakvoj vrlojnoj klisuri, gdje mabo bliceno rukama, vješući pri tomu tako glasno, da jo i silno udarano razbijesnjovog mora naškrećala.

Nokog jutra nadješo ribari na morskou žalu, pod Labovcem, Ježinu mlađe žene, u kojoj upoznao očnaku nosretnu Mariju. Sila svjetsa nagomilala se za čas oko novoljno mlađe žene. Mužkare skrije, zuba zahvaljujući i stiskajući posti, dođim ou žene žapalo molitvu, tarus se uz sramne lice. Nitko se noseni izjaviti ono, što je u srdu dituo; svakomu jo je na ustanici lebdilo strašno imo zločinu, ali niko neće da ga glasno spomenje.

Privikli su ti dobiti ljudi vježnjim nepravdam, to su silom u sobi gušili jar, koji jih je grizak.

Bojali su se blednici — silnika.

Vladko Krajanin.

Koliko potreboće bi to tim bilo pa klijko, o kmet toga niti očutio nobi bio, pa da jo bio obtoreo i krajima malenim namotom i na poroz.

Za namiriti prije spomenuti dug, zadnjo vrieme merno se jo odlučiti na prodaju zadnje državne obligacije od 7700 fr. i adicional nametnuti od 20%, čim se jo knota no malo ogordilo.

Cuvaj se ubogi kmste u buduće farajnjk, jer da to dodu ravnati, kako se "L'Istra" vjesta, "inteligentni i gospoda", neće zaista trošiti i svoga čopa.

Glavnički imade malo, a to su opredjeljeno za novu školsku zgradu, to ako bude to "intelligentno" društvo trošilo kao u prijađu vrieme, tko će trpiti?

Danas pred izbori obodavati će ti gospoda popravak oostah, kako su to obodavali i prije i poslije god. 1888. Da naiost odo svim zastupništvom popravljeno, urek, ju tač, što je občina ostaša vezova novca, to nema da platiči povjorovnik, koji bi svakomu svoj do odmjeril.

Pozvadimo se u svoje ljudi i budimo stalni, da nam putovo u krajolj n' farajnjkov popravit neđo, kako jih niti nije pravio u 20 godinah, obodavajući to učiniti svakog trojčeta i svaki put kad nas je trobalo.

Dovlo kazala si dječja "Naša Sloga" podpunu latinku, a napred vod kaši i javlji, da onaj vlasni gospodin pod cilindrom sa bradom, koja se blistiti podnijeli, koga je g. dr. Gambini zvao Amoroso, kad su bližino u občinskom uredu, nito bio nitko drugi nego sam g. dr. Amoroso, što je i sam priznalo, kad ga je g. dr. Gambini po pruzionu zvao, da pregleda blagajnički dnevnik, a on se izrazio, da to ne njega nosi.

Kao je Žminjaci "Sloga Nada", da su to one ista gospodina, koja su občinskomu tajniku savjetovala, nuka dopisuje na Jutjomi talijanskim, ako li kada se budu uplati, to ako li Žminjaci nadalje ostanu u Žminju, kad će ovaj opat zavladati talijanska stranka — a kada napokon, da "L'Istra" kaši, a no tih.

Kad vođe gospodine i rješenju spiski napomenutim nam je, da se od par molih, podaštrih slavnoj Jutjomi, dokla rješitu vod dva ujedocen dana i da se da biti pruženo pružiti se vidoj oblasti radi toga zatočenja.

Pogled po svjetu.

Tut, dno 11. jula 1888.

AUSTRO-Ugarska: Dolegacije su dovršile svoja zagodjenja boz da dođe do izvanrednih odbitanjih. Boz iščekuje oponiciju debili jo vlasti od odbijanja odvjetničkih i komiteta, da se dođe do gradovi materijalno i moralno pridigli odlak su pod ruskom vladavinom. Njemački listovi javljaju, da je knezu Bismarcku pošlo sa rukom Rusiju ungovoriti, da se odaleći od Francuzova, Car Aleksander podio je nekakoj njemačkim dostojanstvnikom visoko redovo.

Ovoga mjeseca proslaviti će se u Kijevu 900-godišnjica pokrštenja Rusih; velika će to biti svečanost, kojoj će prisustvovati car i svi veliki knezovi i dostojanstvenci, a pridružiti će se toj svečanosti i drugi slavenski narodi, a glas se, da će popraviti pristup k istoj i katoličkim biskupovima.

ITALIJA: Iz Rima javljaju, da nije pravo tamošnjim političkim kruževima što se njemačka diplomacija trudi, da se sporazumi Rusija s Njemačkom. Crispijev posudzana u Bismarckovu politiku ohlađuju se očvidno, jer se opaža, da za Bismarcka vredi: osigurati cijelokupnost njemačkog carstva, pa makar ostali kod toga nijego saveznici na sjedištu i Štoci.

NJEMAČKA: Mladi njemački cesar Vilim II. odputovati će ovih dana iz Kiela u Petrograd, da posjeti carsku obitelj i da ponovi staro rusko-njemačko prijateljstvo. Na putu pratiti će cara stariji sin Bismarckov Herbert. Temu putovanju pripisuju se veliko političko znamenovanje. Njemačko savezništvo t. j. Austrija to Italija da

polja. Njega bi imao zamjeniti u vodstvu českoga naroda zastupnik Zejtamber.

Dalmatinski sabor sastao se dne 5. t. m. na kratko zasjedanje.

Hrvatski sabor primio je osnovu o promjeni školskoga zakona. Od opozicije govorio je proti osnovi, jer dini zastupački dr. Marković izjaviv, da se tom osnovom nipošto neće postignuti napredak u školstvu niti poboljšati stanje učitelja. Posto je još razpravljena i u trećem čitanju primljeno osnova o živinarstvu, te se izbrala nekoliko zastupnika na zajednički sabor, odgovljeno bje saborsko zasjedanje do jeseni. Na izpravljeno zastupniško mjesto za grad Bakar bježao izabran pristrela stranke prava župnik g. Ivan Urpani. Vladimir kandidat bijaše pomorski kapetan g. Ljubo Modrašić. Grad Bakar zastupao je u hrvatskom saboru u poslednjo vrieme pok. barun Bartul Žemajić.

SRBIA: Pronosi se glas, da jo zatražio kralj Milan dozvolu od sudovnih, da se može razetići sa kraljevom Natalijom. Obistini li se ta viest, da će se tim stobi kralj Milan novu lovovniku, na kojog mu može zavijati srpski narod. Savlja se takodjer, da jo patrijarh Dimitrije se ministrom rata odputovao u Wiesbaden, gdje se nalazi kraljica Natalija sa kraljevicom, da potonjega odvedu u Biograd, odačko su jo povratio neopravljivu nisku, jer nije mogao izhoditi pristup do kraljevice. BUGARSKA: Pošto se jo Njemačka stala bližati Rusiji, glas se, da će imati ova posljednja od sada slobođenje ruke na Balkanu, to da će ona rješiti bugarsko pitanje tako, da bude nejednina čast sačuvana i bugarski narod zadovoljan. Kulso se pak javlja, da se u Bugarskoj novo novozadonjene, jer je narod nezadovoljan, a prino Ferdinand nemože dobiti novac, da plati vojsku i činovništvo i zato su ga već i njegovi najvjerniji počeli ostavljati, kao i štakori utapljujući so brod — jer za praznu krovu nitko nemari.

BUGARSKA: Pošto se jo Njemačka stala bližati Rusiji, glas se, da će imati ova posljednja od sada slobođenje ruke na Balkanu, to da će ona rješiti bugarsko pitanje tako, da bude nejednina čest sačuvana i bugarski narod zadovoljan. Kulso se pak javlja, da se u Bugarskoj novo novozadonjene, jer je narod nezadovoljan, a prino Ferdinand nemože dobiti novac, da plati vojsku i činovništvo i zato su ga već i njegovi najvjerniji počeli ostavljati, kao i štakori utapljujući so brod — jer za praznu krovu nitko nemari.

RUSIJA: Car Aleksander posjetiti će na svojom putovanju po Kavkazu gradove Batum i Kurs, gdje da će ga pubanstvo svedeno dočekati, jer da su se ti gradovi materijalno i moralno pridigli odlak su pod ruskom vladavinom. Njemački listovi javljaju, da je knezu Bismarcku pošlo sa rukom Rusiju ungovoriti, da se odaleći od Francuzova, Car Aleksander podio je nekakoj njemačkim dostojanstvnikom visoko redovo.

Ovoga mjeseca proslaviti će se u Kijevu 900-godišnjica pokrštenja Rusih; velika će to biti svečanost, kojoj će prisustvovati car i svi veliki knezovi i dostojanstvenci, a pridružiti će se toj svečanosti i drugi slavenski narodi, a glas se, da će popraviti pristup k istoj i katoličkim biskupovima.

ITALIJA: Iz Rima javljaju, da nije pravo tamošnjim političkim kruževima što se njemačka diplomacija trudi, da se sporazumi Rusija s Njemačkom. Crispijev posudzana u Bismarckovu politiku ohlađuju se očvidno, jer se opaža, da za Bismarcka vredi: osigurati cijelokupnost njemačkog carstva, pa makar ostali kod toga nijego saveznici na sjedištu i Štoci.

NJEMAČKA: Mladi njemački cesar Vilim II. odputovati će ovih dana iz Kiela u Petrograd, da posjeti carsku obitelj i da ponovi staro rusko-njemačko prijateljstvo. Na putu pratiti će cara stariji sin Bismarckov Herbert. Temu putovanju pripisuju se veliko političko znamenovanje. Njemačko savezništvo t. j. Austrija to Italija da

Dalje u prilogu.

su sporazumno s tim putovanjem, jer da će car Vilim posjetiti i njihovo dvorove. Nu svakako je značajno, da mladi cesar posjećuje prije cara-neprijatelja, proti komu se je kovala, za jednica, nego li svoje saveznike.

Grčka: Iz Atena brzojavljaju, da onamo stizu glasovi iz Monastirs, da su turske oblasti i opet zatvorele četiri dvjeka, a među njima da je jedan rumunski učitelj, koji je krivotvorno izprave, pisane grčkomu konzulu Panurgiu. — Počela odluka joj je uvisk zahtjev grčke vlade, da joj se pošalju izprave kompromitujuće Panurgiu... Vidi se, da toj zadjevioci između Turske i Grčke neće biti tako skoro kraj, i čini se, da netko nuda, da se to vlasti porevneju.

Franina i Jurina

Fr. Ča, da se j' ono noki dan vredgalu na Volosken ona vola kuda? Jur. Aj ni, da je znau. Fr. Al se j' neće dospilo. Jur. A ono su pomoli skala od vrha do tal i pavidlu potkušili, ed su imali prit noku gospoda u Tratu. Fr. Tako bi dobro, da se barem svaki kvatrl jednou put pokraju. Jur. Nebi skodilo nobore, ne.

Fr. Si morda dūl, da je nekoga mosoco va Isrepoljom emanj od blaga? Jur. Pak? Fr. Rad bin kupil jednoga osliča. Jur. Tore dok jih na stacijone vavok dobit. Fr. On i kada ni samanj? Jur. Doljao, neboj se, oni sami vavok emani.

Fr. Ti morda mislis na one s dvomu nogama?

Jur. To j' pak moj posao.

Fr. Ma vero, kumo Jure, da bi rođ, da pažnjska politika va zakon broju počelo placarsao onaku jedo i pladu? Jur. Ona noka ona našu, da ki va jemu loti, da se slamsko lov.

Fr. Še tako je temu?

Jur. Vero justo tuko.

Fr. Nokomu tor *nokomu* Ščelu da rastu razubnjaci za pažnjskim tovaridem.

Jur. A horne noka ga gvo tamio jest, zna po moju puru, mi nobomo, da nam z merljom dan oblat Kras pogradri.

Fr. Tako bi mu valjalo to povidat.

Jur. Ja, pak neka si to zapamt, zač demu mu zagudit ve drugo guslu.

Različite vesti.

Občinski izbori u Tinjanu obavili se mjesecem decembra prošle godine. Kod tih izborih pobijedila je naša narodna stranka. Protivnička stranka uložila je proti tim izborom utok, koji nije ni danas rješen, dočim nas izkustva uči, da bivaju utoci naši svudu, gdje pobjedi Tinjan, namah rješeni.

Zapljeno. Poslednji broj našeg lista bilo je zaplijenjen radi dodatka u uvodnom članku „Občina Motovun“, što no ga dozinosimo danas na prvom mjestu. U tom dodatku bilo je govor, kako je županjski odbor u neobično kratkom roku povoljio rješio molbu motorunske gospode — posto bilo je občinsko zastupstvo jur konsultirano — da se osnuje za porozu občinu Motovun poslovno upravno više.

Druge naklade nemoguće prirediti, budući nam bilo je nalog da zapleni kasno dostavljen, premda smo list ranije nego li objećno na konkuru postali.

Da odstatimo našo diktatoriju, donali

† Jakov Senčar. U ljubljanskih novinah citamo zaostanu vlast, da jo promislio u subotu u Ljubljani mnogo god. gosp. Jakov Senčar, župnik iz Poškulinu kod Poreča, providion sv. sakramenti. Pokojnik je bolovan ne pluđi pak ja pošao, da se lieši u rodnom mjestu Vače u Kranjskoj, no grdu bolost zadržala ga u Ljubljani, gde je izpušto svoju plomenušu. Popokan bijaše u ponodjeljak kod sv. Kristofa.

Javljajuć tužnu ovu vlast pokojniku stazu, kojo ga je iskreno ljubio i štovao: kličemo vrijeđom svodeniku i rodoljubu: Vječni Ti pokoj, blaga duša!

Imenovanja: Kod c. k. poreznih urade bilo je imenovan: kontrolor g. P. Franca, kastrom u IX. razredu; pristav g. Fr. Rošić, kontrolorom u X. razredu; vicekontrolor g. Ivan Brošin, pristavom u XI. razredu. Kad glavnoga carinarskoga ureda imenovan je asistent g. Ljud. Knoll carinarskim oficijalom; carinarski vježborec g. Rikard Tomičić asistentom kod carinarskoga ureda. U Trstu; carinar g. Karlo Nachtigal asistentom kod istoga ureda, a raspisivoj g. Jakov Vitez carinarnicom u Rovinju.

Imenovanja u trž. mornarići: Kr. pomorska gubernija na Rielu imenovan je kapetan dalmatinskog ploviljnika poredniku i Dužnjiku Ivana Štimanoviću iz Kastrena av. Lujotje, Klasicida Ilijadušu Martinoviću iz Drage dolje, Misko Ivanu Ivanoviću iz Bakra. Isti oblast imenovala je trgovackim poručnicom Konzuljat Vježborec Ivanu Štruklo, Vraniću Ivanu Jakovčevu iz Rijeku, Vraniću Ivanu Jakovčevu iz Kastrena av. Lujotje.

Brogozarska vlasti: Gosp. Anto Krajanec, Auto-upravitelj u Materiji, bilo je imenovan 18. pr. m. Inženjer kipnikom u istoj župi; — Gosp. Matu Rebojlić, kipnikom u Šibeniku, imenovan je župno-upraviteljom u Trsatima. — Gosp. Blaž Doktora, župno-upravitelj u Trsatima; imenovan je župno-upraviteljom u Valmoyrnat. — Gosp. D. Zavrljavić, župnik u Sumbregu, stupio je u stanje milen.

Otvoren je natječaj do 15. t. m. na izgradnju mješta župniku u Miljih i Šumbregu.

Dne 21. i 22. avgusta t. g. u 8 sati u jutro obdržavati do se u bliskupskoj katedrali župiti za svodonske, koji žele zadržati mještvo vježborec na podčeliškoj župi. Župnikli župiti polozili su ovih dana — kako nam je Krka javljala — gg. Nikola Turato, duši, pomoćnik i korulni vikar u Krku, te Ivan Kraljević, duhovnik pojednici na Bolonu, obujan radom u Šibeniku. Veštansko dočekali svodonskom i vršili rodoljubom!

Spomenik pok. Doloncu: Odbor za podgibanje spomenika narodovaravnom Vljetoru Doloncu odlučio je u svojoj posludnjoj župnici, da se određeđi nadgrobni spomenik provrednom polojniku na godišnjaku ujegova smrti, t. j. nedjelju dne 22. t. m. na groblju sv. Ana. Toga dana u 8 sati posljednje podnje obnoviti do se župstvu svodanstvo uz predsjednik programom, što dema u budućem broju donosi. Sljedimo godišnju našu župu župoljubu i sve prijatelje i životoljubje držatice našeg polojnika i prvaku, da se mnogobrojno doštvo onoga dana rodoljubom!

Promjena u uređenjtu. Dosadašnji uređnik Slovenskoga Naroda g. dr. J. Vošnjak izvršio je privremeno uređenjtu toga lista g. Dragutinu Ilirbaru, pošto je pozvan u Boč, da sudjeluje u komisiji, koja razpravlja o slakeori.

Važna rješištva c. k. državnoga suda u Boču. Naši će se državiti sjednici, kako je ono mještanu Jonaru t. g. državni sud u Boču rješio utok vrbinčko občino, počesno proti županijskom odboru u Poreču, koji nije htio rješiti hrvatski sastavljeno molbo spomenuto občine. Rješištva glasila je tada, da zom, odbor mora ne smeti primati veći i rješavati hrvatski sastavljeno spiso.

Oslanjajuć se na tu rješištva ponovila je vrbinčka občina molbu, no zom, odbor odgovorio joj talijanski, da se ne može u obzir uzeti tu molbu. Naša občina vrati se i smanjuje znanja i mudrosti, a kad tamo, je spis zom, odboru zahtijevajući, da joj se na hrvatski sastavak hrvatski odgovori. Zom odbor neodgovorio ništa. Na to je podnijeta občina molbu na vrbinčki sud u Boču proti postupanju zom, odbora, to se je obdržavalo prvi dan ovog mjeseca u Boču izpravka, kod koj je narodni zastupnik i odvjetnik presv. g. dr. D. Vitezid zaustavio občinu. Državni sud rješice je utok občine paravoljno t. j. da zom, odbor u Poreču mora rješavati i odgovarati na hrvatsko spiso u hrvatskom juziku. Budući da nam nisu poznati avi razlozi, načinu kojih bilo je izrođena odluka državnoga suda, odustajemo za sada od svakoga daljnoga tužadonja, no sime našu

stigne odluka, progovoriti domo o tomu obilježje. Za danas kažemo samo to, da jo sveta dužnost narodnih občina i pojedinih rodoljubal, da ne posluže u svakoj zgodi učinkom vrhovnoga suda i to na same kod autonomiju, ved i kod svih državnih občinsti u pokrajini.

Iz Motovuna piše nam se, da bi se sa nekoje strane htjelo izvrći smolu novu izabranoza nadčelika, to mu praviti sve moguće zapriče. Obiljubljen je tamo običaj vikati za našimi ljudi „šdavo, Naborgi itd.“. Osim dječjinskim igrama naka se načelnik neda zastražiti, ved neka upotreblji vlast, koju mu zakon daje. Oltman u trčanskem „Matthiu“, da se jo posreša kako jo i morao, proti nekoj žoni, koja je na njima vikala. Vrila pokrenuti, da štovimo svadbo osvajodobanje, ali zato moramo zahtijevati, da svaki naše živo, pa bilo ono običajno.

Nadnje nam piše, da ju prispjala na občinu odluka junto u Poreču od 26. juna 1888. br. 2890, kojom se dozvoljava ustrojenje novoga upravnoga vlasta za porozu občinu Motovun. Iz rješitve možemo se razabrati, kada su Motovunci zatržali to novo vjeće, no stoje, da jo junta izdala svoj dekret nakon konstituiranja novoga občinskog zastupstva. Sad do se naroditi potrebito, da se izaberu to novo upravno vjeće, kojemu prispaja uprava s finacom potom posredno občine i nista drugo. Tim se bit olakšati posao občinskog zastupstva obole občino, kojemu do bilo moguće tih vjeća brinuti se za ostalo važno občinsko poslovo.

Uvjedlog tega ankvao je našobnik občini sjednicu na 4. tok. m. da, po predviđenom statutu spomenuti odluku junto u Poreču. Na ovu sjednicu nije pak pristupila talijanska manjina.

Iz Vladičine pštu nam 10. t. m. Kalto je bilo obdržavati — posto je prodobila leđ postoljnih občinskih žabora talijanskih stručnika — konstituirano se bez zastupanja novoljubljene zastupstvo. Tog dana došao je župni kotarski kapetan g. Illučević u obitelju to obdržao kod jednoga našeg narodnoga protivnika, s kojim je oko 11 sati pošao u občinski ured. Nakon obidnih formalnosti bijaže izabran našobnikom g. Jakov Sabac, koga odjavojuju za slatoga Talijanata. U občinsko vjeće bijaže izabrana i dvojica izvježbajki zastupnik, no oni su posvo u žakati vježnadeško gospodo.

O podnje bilo je objed kod brada Fachhnoth, kemu jo je i gosp. kapetan na obitelju pristupstvo. Okolo 6 sati izabla je naša „mnogobrojna“ glasba, da počasti novoljubljenu našobniku, došlim so jo u isto doba u jednje bliznjoj krčmi pilo i vikalo kao i na svjemu. Na vjećar bilo je vjeća vlasta kod našobnika, kojeg je i gosp. kapetan pristupstvo. Drugog dana u podnje odvono se gosp. kapetan kodjim gosp. Vrbinčić u Poreču, pradon zahvalnim uzkljek, što su izbori u Vižinadži tako „krasno“ izvršili.

Iz Poreča piše nam prijatelj, da se u onom slavonskom gradu još uvijek vodi glavni rješištvo oko tega, kako su porečki Talijani občinsku brudu uoči predprošloj novobrazili župni župiti za svodonske, koji žele zadržati mještvo vježborec na podčeliškoj župi. Našobnik župiti polozili su ovih dana — kako nam je Krka javljala — gg. Nikola Turato, duši, pomoćnik i korulni vikar u Krku, te Ivan Kraljević, duhovnik pojednici na Bolonu, obujan radom u Šibeniku. Veštansko dočekali svodonskom i vršili rodoljubom!, no oni su posvo u žakati vježnadeško gospodo.

O podnje bilo je objed kod brada Fachhnoth, kemu jo je i gosp. kapetan na obitelju pristupstvo. Okolo 6 sati pošao u občinski ured. Nakon obidnih formalnosti bijaže izabran našobnikom g. Jakov Sabac, koga odjavojuju za slatoga Talijanata. U občinsko vjeće bijaže izabrana i dvojica izvježbajki zastupnik, no oni su posvo u žakati vježnadeško gospodo.

Australski vojnički bjegunci. Rimski lik „Diritti“ javlja, da je pred nekoliko dana iz austrijskog ratnog mornarice pobjeglo jedanjamstvo vojnici, a iz pješadije jedan vojnik. Svi ti bjegunci da su Istrani, pojavili su se u protečnjem vjeću našem, a jedan je g. Gorančko zvao na njihovu pustoljubo privremenu vježkovom, da se jednou na visini nadnjome.

Australski vojnički bjegunci. Rimski lik „Diritti“ javlja, da je pred nekoliko dana iz austrijskog ratnog mornarice pobjeglo jedanjamstvo vojnici, a iz pješadije jedan vojnik. Svi ti bjegunci da su Istrani, pojavili su se u protečnjem vjeću našem, a jedan je g. Gorančko zvao na njihovu pustoljubo privremenu vježkovom, da se jednou na visini nadnjome.

Australski vojnički bjegunci. Rimski lik „Diritti“ javlja, da je pred nekoliko dana iz austrijskog ratnog mornarice pobjeglo jedanjamstvo vojnici, a iz pješadije jedan vojnik. Svi ti bjegunci da su Istrani, pojavili su se u protečnjem vjeću našem, a jedan je g. Gorančko zvao na njihovu pustoljubo privremenu vježkovom, da se jednou na visini nadnjome.

Tako „Diritti“, a mi bi rado dozvani od porečke „babice“, jasni li je bjegunci hrvatsko krv, dakle naši mladici ili pako mladi u vatreni istarski Talijani, koji pod njenim priljevcu bacaju, pak iznijevaju se carskoj zastavi, pobijego u obucanu zemlju.

Neznamo dakle, kamo da ubrijimo to mladice, da li babim, „panslavistom“ ili našim „hridentistom“, to mlinje porečko jaslarje, da nam to razjasnit izvole!

Poštarski ured „Muščić“. Poštelskom tek. mještanu poštarski ured u Poreču, občinu Kastav, proučio je u Muščići ili za tako zvani „Muščićev ravan“ na državnoj cesti, koja vodi iz Rieka u sv. Petar. Listovi se s togom neimadom već slati na Poštu u Poreču, nego na onu u Muščići. Poštarsko okružje ostaje isto, tem promjenom samo, da je porečna občina „Zvonečić“ odočepljena od poštarskog ureda „Fenčići“, te dodijeljena novom poštarskom uredu „Muščići“.

Pisanje protivničkih novinaca. Kako primorsko-talijansko novino izvrije dinjonico, državni rječni, kako lazi i klečevo, noka kaže među ostalim vlast, koju je donio ovdješnji list „L'Indipendente“ prigodom smrti Antuna Križanca. On voli, da je na pokojnika napadao Spinčić o „compagnia bella“, a pod tim bi se imalo razumiti hrvatsko zastupstvo županijskoga istarskoga sabora. Mi usuprot znamo, da su Talijani i naši po sudovlju i kod drugih oblasti trakili i kerze, da uzmagaju pok. Križanca iz sabora izključiti; da su ga za talijanski zastupnici iz istoga sabora izbacili; da ga je „odočepljena“ Talijanska sabora u Šibeniku u društvu državstnik: tamošnjih gospodarjic i gospodnjic, kao i plementa i veličenjeno gospodstvo izvršivalo, te u njima jaja i pomidora bacala, da je organ

oblasti nalog, da so u tom pogledu saslušaju otoci obitelji, koji imaju djecu dužno školu polaziti. Uslijed toga obavio so dno 1. t. m. dotolični izpit pred komisijom, kojoj je predstavio sam c. k. kr. kapitan Simzig. Prikazalo se 77 otoca obitelji. Od tih izjavilo se 51 njih za hrvatsku a samo 28 za talijansku školu. Ovo je najesniji dokaz proti onim, koji tvrđu, da jo grad Pazin talijanski grad. Mi smo s ovim unjehom posvo zadovoljni, to se nadamo, da domo ipak napokon dobiti i u gradu Pazinu hrvatsku pušku školu.

U toj školi bili su naškovni jezik hrvatski, a talijanski kao predmet, to do tako djevojčice naučiti obe jezike. Za Talijane osuđuju talijansku školu, na kojoj se novi hrvatski, dobiti do se na hrvatskoj podučavati i talijanski jezik. Luda je dokto i slobodna agitacija pažnjskih žarotjaka, kada do to dobro nastati talijanska škola i talijanski jezik. Svakomu svoje, pak milena Bosna!

Iz Motovuna piše nam se, da bi se sa nekoje strane htjelo izvrći smolu novu izabranoza nadčelika, to mu praviti sve moguće zapriče. Obiljubljen je tamo običaj vikati za našimi ljudi „šdavo, Naborgi itd.“. Osim dječjinskim igrama naka se načelnik neda zastražiti, ved neka upotreblji vlast, koju mu zakon daje. Oltman u trčanskem „Matthiu“, da se jo posreša kako jo i morao, proti nekoj žoni, koja je na njima vikala. Vrila pokrenuti, da štovimo svadbo osvajodobanje, ali zato moramo zahtijevati, da svaki naše živo, pa bilo ono običajno.

Iz Motovuna piše nam se, da bi se sa nekoje strane htjelo izvrći smolu novu izabranoza nadčelika, to mu praviti sve moguće zapriče. Obiljubljen je tamo običaj vikati za našimi ljudi „šdavo, Naborgi itd.“. Osim dječjinskim igrama naka se načelnik neda zastražiti, ved neka upotreblji vlast, koju mu zakon daje. Oltman u trčanskem „Matthiu“, da se jo posreša kako jo i morao, proti nekoj žoni, koja je na njima vikala. Vrila pokrenuti, da štovimo svadbo osvajodobanje, ali zato moramo zahtijevati, da svaki naše živo, pa bilo ono običajno.

Iz Motovuna piše nam se, da bi se sa nekoje strane htjelo izvrći smolu novu izabranoza nadčelika, to mu praviti sve moguće zapriče. Obiljubljen je tamo običaj vikati za našimi ljudi „šdavo, Naborgi itd.“. Osim dječjinskim igrama naka se načelnik neda zastražiti, ved neka upotreblji vlast, koju mu zakon daje. Oltman u trčanskem „Matthiu“, da se jo posreša kako jo i morao, proti nekoj žoni, koja je na njima vikala. Vrila pokrenuti, da štovimo svadbo osvajodobanje, ali zato moramo zahtijevati, da svaki naše živo, pa bilo ono običajno.

